

Cesty a Cíle

ČÍSLO

6.

ROČNÍK VI.

1. dubna 1928.

OBSAH:

Pokrok a pohlaví.
Nedělní čtení.
Náboženství a dědičnost.
Náboženství za náboženstvími.
Krása života.
Proč
Ze Svobodného bratrství.
Okénka do života.
Týdenní kalendář SB.
Literatura.

„UNITARIA“, PRAHA I., KARLOVA 8.
Knihkupectví a nakladatelství Svobodného bratrství.

Cesty a cíle vycházejí 1. a 15. každého měsíce. Za redakci odpovídá N. F. Čapek. Redakce a správa v Praze I., Karlova 8. (Unitaria). Jednotlivá čísla po 80 hal. Celoroční předplatné Kč 16.—, pololetně Kč 8.—. Kdo podrží ukázkové číslo, je považován za odběratele. — Účet pošt. úř. šek. 21321. — Telefon č. 20121. — Novinová sazba povolena řed. pošt a telegrafů v Praze č. 238.133-VI-22.

Literatura.

Dr. Ctibor Bezděk: Vegetarism — pro a proti je spis, v němž autor svěžím, lehce přístupným slohem luští složitý a dnes často diskutovaný problém vegetarismu.

Přemysl Pitter: Ve jménu zvířete. Knížka tato je psána nejen popisně, ale i humorně. Je to zejména líčení dojmů z útulku pro koně a psy. Obě knížky vydalo „Hnutí pro křesťanský komunismus v Československu“, Praha X., (Karlín), Čelakovského 7. Jejich cena je velmi levná (Kč 3'50 a 2'80.)

Miloslav Matoušek: Zdeněk Nejedlý. Pokus o ideový profil u příležitosti jeho padesátin. Vydal Rudolf Rejman, Praha. Cena 3'— Kč i s autorovým fotem.

Dr. Jan Litava: Klerikálové, pokrokáři a náboženství. Velmi zajímavá brožurka. Autor sympatisující zřejmě s komunismem rozvíjí zde své náboženské kredo, v němž vyznačuje svůj vývoj od klerikalismu přes negativní pokrokářství k pravému náboženství a k víře v živého Boha. Doporučujeme. Vyšlo v nakladatelství „Dobrá edice“, cena Kč 3'60,

Co se chystá. Nakladatelství „Orbis“ Praha XII., vydá během měsíce března: R. Wurms, „Úvod do studia lidské společnosti“, J. Hofman, „Výtvarné památky na Slovensku“, O. Machotka-Ulich, „Sociologie a její úkoly v moderním životě“, B. Kalát-J. Nový, „Přijímače pro krátké vlny“, Ing. J. Hlaváček, „Přijímače se stíněnou anodou“, Jos. Kynčl, „Domácí zahradnictví“ (2. vydání). J. Prokeš, „Husitika vatikánské knihovny v Římě“, Dr. F. A. Soukup, „Čechové ve Vidni.“

Pokrok a pohlaví.

(Starý zákon, středověká církev, dnešní chaos.)

Sotva něco ukazuje tak markantně dnešní myšlenkový chaos protichůdných zásad vychovatelských, etických a náboženských, jako slovíčka pokrok a pohlaví a bylo by těžko říci, jsou-li ještě jiná slova, k nimž se řadí více přetvářky, pokrytectví, dvojakosti, nevědomosti, zlé vůle a farizejství.

Někdo by mohl myslet, že jsem zvolil tato slova jako téma pro jejich lákavost a že hodlám přidávat vody do moře — toho jsem vzdálen. Běží mi o náboženskou poctivost, mravní opravdovost a větší ujasnění v otázkách velmi životných.

Už slovo pokrok jak různě se vykládá! Jedni tím rozumí pouhé bourání nějaké staré myšlenkové budovy. Zbořeníště není ještě pokrokem, je toliko stínem, který člověk vrhá, stojí-li v slunci pokroku. Bourání je nepříjemnou povinností, když novému a lepšímu staré a horší překáží.

Někdo nazve pokrokem nový chomout pro starou otročinu, novou frázi pro starou pověru. My jsme pro odstranění všech pověr a každé otročiny. Chomouty uložíme do musea, aby naši potomci jednou viděli jak bývalo za starých časů.

Také slovo pohlaví je všelijak vykládáno, nejčastěji tak, že je nedůstojné člověka. Jedni v něm vidí něco nečistého a neslušného a přicházejí se svým vlastním zrozením do rozporu.

Druzí je snižují k úrovni nižších tvorů, čímž i sami sebe snižují, a spolu snižují každého, kdo se dostává pod vliv jejich učení.

Slyším, jak se některé jinak vynikající osobnosti chápou iniciativy, aby způsobily ozdravení v některých vrstvách české mládeže. Doufejme, že nebudou vycházet od myšlenkových základů, které dnešní stav spolu zavinily.

Nesmíme předně zapomínati, že přes všechny smutné úkazy dnešní doba je velikým pokrokem oproti době, v které byla psána svatá Písma křesťanů — a to jistě není doba daleká ideově, když povážíme, že bible je dosud překládána do řečí pohanských národů, dosud se z ní káže na všech evropských kazatelkách, dosud se jí dovolávají jako nejvyšší autority i ty české církve, které se vydávají za pokrokové, dosud se všechno studium teologické točí kolem této knihy, a dosud jsou u nás dost vlivné kruhy kde se sice v bibli nevěří, ale je boykotován a nenáviděn, kdo ji „bere lidu.“ — —

Dnes všichni slušní lidé jsou pro jednoženství a mnohoženství je trestáno světským zákonem. Toho v dobách biblických nebylo. Doba Šalamounova byla na př. klasickou dobou a vyvrcholením židovského náboženství. Tenkrát povstaly některé žalmy a jiné knihy bible. Šalamoun stavěl první chrám, zařídil první slavnostní bohoslužby, vydržoval kněze a zpěváky, rozmlouval prý s Bohem, byl jedním z jeho vyvolených a měl tisíc žen. Nikde v bibli nestojí, že tato polygamie byla sama o sobě něčím nemravným, jenom jedna stížnost tam je, že ty ženy neobracel na židovskou víru, ale

ještě jim stavěl kostely pro jejich „pohanský“ náboženský kult.

Nebo si povšimněme otázky prostituce. Dnes si nedovedeme představit váženého, veřejně postaveného muže neb dokonce duchovního vůdce, který by bez ostychu dělal ze sebe prostituta. V bibli však, která se dává ještě dnes v protestanských zemích dětem v obecné škole do rukou a je také u nás považována za nejvyšší knihu na světě, čteme o Judovi, (který je v evangeliu uváděn jako praotec Ježíšův), že se uchýlil k ženě, kterou považoval za prostitutku, s takovou samozřejmostí, jako když si dnes zajde vypít koflík kávy. (1. Moj. 38.)

V témže rodokmenu Ježíše v evangeliu Matouše je uvedena jako pramáť Ježíšova jistá žena Raab, řemeslná prostitutka, která při výkonu svého řemesla prodala židovským vyzvědačům nejen své tělo, ale také svůj vlastní národ, který její zradou byl vyvražděn. (Josue 6. Evang. Matouše 1., 5.) Za to se jí dostalo významání.

Jedna z biblických knih, zvaná Proroctví Ozeáše, začíná se výzvou Boha k prorokovi, aby pojal prodejnou ženu. V třetí kapitole znovu vybízí Bůh proroka, aby si zamiloval jinou a uvádí se, zač ji sobě koupil.

Dnes si dojistá nikdo nedovede představit duchovního, který by o sobě napsal, že mu Bůh něco takového poručil.

Komu takové frapantní změny v názorech o veřejné a soukromé mravnosti nejsou dostatečným důkazem, že byl učiněn veliký pokrok,

tomu už nic na světě není možno dokázat, ani že černá barva je černou a bílá bílou.

Do třetice uvedu ještě jeden markantní doklad o pokroku v ohledu nazírání na otázky pohlavní od dob, kdy byla psána Svatá Písma křesťanů. Je to otázka dvojí morálky.

Na přednášce, kterou měla v Praze nedávno pí Záhořová-Němcová, řekla podle zprávy novinové mezi jiným toto: (mluvila o době než byly vydány nynější zákony, jimiž se ruší tak zvaná reglementace padlých žen)

„Při prohlídkách nevěstinců i hotelů zažili jsme často kus lidského dramatu, lidské bídy. Jestliže policie viděla v hotelích, že dva lidé se neznají, sebrala dívku a muže pustila s poklonou domů. To je dvojí morálka.“

Tolik pí Záhořová-Němcová. Jejími ústy a ústy mnohých jiných naše veřejné mínění odsuzuje dvojí morálku, totiž, aby pro muže nebylo hanbou co je hanbou pro ženu, aby mužovo nečisté jednání se mohlo přejíti poklonou nebo mávnutím ruky mezitím co to samé jednání u ženy se trestalo jako poklesek.

A nyní to porovnejme k dvojí morálce, jaká je v bibli připsována znovu a znovu samému Bohu.

Podle zákona, jak je v Písmě sv. Starého zákona vydán jménem Boha, mohl muž, kdykoli se mu zlíbilo, vyhnat ženu a vzít si jinou a vůbec vzít si jich kolik chtěl. Jestli však se našlo, že žena, kterou si vzal, nebyla pannou, mohl ji nechat ukamenovat.

Dále vidíme napořád, že podle bible platila pro mocné a bohaté jiná morálka než pro oby-

čejné lidi. Uvádím ukázkou Davida. Čteme, že byl miláčkem božím, dále že měl celý harém a vždy nové ženy si přibíral. A jednou docela vzal násilím mladou ženu svého věrného hejtmana a jeho nechal zabít. Nic se mu za to nestalo. I tato žena je uvedena v rodokmenu Ježíše.

Na jiném místě čteme, že se Bůh rozhněval na Davida proto, že nechal sečítat počet svých poddaných. A jak ho za to potrestal? Tím, že zabil sedmdesát tisíc mužů, Davidových bratří, ale Davida nechal s pokojem.

Mohl bych uvést dost jiných míst — a pochybuji, jestli se dnes najde na světě země, kde by tak otevřeně ve jménu božím jedněm se stranilo a druzí odsuzovali, kde by u jednoho bylo smrtelným hříchem, co druhému je dovoleno, jako bylo obvyklé v oněch dobách, kdy se psaly knihy, které jsou ještě dnes u nás vydávány za boží zjevení.

Z toho všeho vidíme nepopíratelný fakt, že veřejné mínění lidstva je dnes o mnoho mravnější a vznešenější nežli je úroveň oněch svatých písem, o kterých je tu zmínka.

Tím však nechci ani zdaleka říci, že bychom neměli být už mnohem dál, aspoň tak daleko, aby morálka většiny našich lidí byla na úrovni toho veřejného mínění. Morálka veřejná bývá zpravidla vyšší než je většina obyvatel. Tak tomu bylo i tenkrát.

Proto je nutno postavit si za druhé otázku: jak uspišit další vývoj, jak rozšířit touhu po vyšším lidství, jak připravit to vyšší náboženství, které by odpovídalo tužbám a potřebám lidí dnes nejvyspělejších?

(Příště dokončení.)

Nedělní čtení.

H. G. Wels: Bůh neviditelný král.

I.

Náboženství je první a poslední věcí a dokud člověk nenalezne Boha a sám není Bohem nalezen, začíná svou práci bez pravého začínání a pracuje bez cíle.

I když má svá přátelství, svou oddanost k jistým skupinám, své drobečky důstojností a vážnosti, přece všechno to a vůbec celý život nachází své pravé místo jedině s Bohem.

Jedině s Bohem, jenž prostřednictvím člověka bojuje proti slepé síle a moci a nicotě;

jenž bojuje spolu s lidmi proti zmatku a zlu v nás i mimo nás a proti smrti v jakékoli formě;

jenž nás miluje jako vůdce miluje svůj lid, a je hotov použít nás ve svém věčném postupu proti chaosu, neuspořádanosti, ukrutenství a neřesti;

jenž je cílem, jenž je smyslem, jenž je jediným králem.

II.

Přijde okamžik a může přijít právě v tu chvíli, když za temné noci budeme samotní kráčet pod hvězdami, anebo když se budeme cítiti osamělými uprostřed davu.

Může přijít na potápějící se loď anebo uprostřed válečné vřavy.

Nelze říci, kdy by mohl přijít.

Neboť přichází jako svítání, jemuž nejhustější mraky a mlhy nemohou zabrániti, aby přišlo.

Přichází tak jako přichází den odjezdu lodím připraveným k vyplutí.

Avšak když přijde, naše životy se změní.

Před příchodem pravého krále, nezbytného krále, krále, jenž je přítomen tam, kde se lidé právě za tím účelem sešli, tento krví potřísněný vrak starého světa scvrkne se jako papír vržený do plamene.

Dle toho pak mnohý se změní jako se mění ten, kdo byl dříve osamělý a nyní nalezl miláčka, jako se mění ten, kdo byl zmaten a nyní nalezl rozřešení.

Člověk pak pocítí, že je zde síla, jež bojuje s námi proti zmatkům a zlobám tohoto světa.

A tak vstoupí do jeho srdce trvalé štěstí a odvaha.

III.

Bůh čelí temnu nevědomosti, chaosu a krutosti života jako někdo, který vede lidstvo černou džunglí k velkému vítězství.

My, kteříž jsme Ho našli a radostně se mu oddali, nutně potřebujeme odevzdati mu stejně ochotně i své síly pro splnění úkolu, který s ním sdílíme, to jest uskutečnění jeho pravého a viditelného království ve světě.

Přeměna v občany království božího následuje hned poté, když Bůh a věřící se sejdou a úzce se spolu spojí.

Království boží na zemi není snem anebo nejistým plánem, nýbrž je věcí, jež stojí před námi, je blízkým a neodvratným určením lidstva.

V nemnoha letech víra v pravého Boha rozšíří se po celém světě.

V několika málo stoletích bude celý svět nezvratně připraven pro jeho království.

V několika málo stoletích vyvede nás Bůh

z temnoti pralesa přítomných válek a zmatků
do upřímného bratrství svého řádu.

IV.

Tvoříme nové cesty pro lidstvo, nový řád a
nové vědění.

Není to malá práce pro každého z nás.

Je zde nutné období výstavby, období boření
a nových pokusů, naděje i zklamání a velkých
nesnází filosofie.

Zasvěťme se tudíž službě!

Staňme se strážci a ochránci řádu světa!

Zasadme se s celou myslí a s celým srdcem
o zdokonalování a dovršování spásy lidstva!

A všechny naše životy ať tomu slouží!

Náboženství a dědičnost.

Vliv náboženství na dědičnost osvětluje tato
statistika, jež označuje počet vynikajících synů
připadajících vždy na 100 otců, příslušníků uvede-
ných vyznání.*)

Metodisté	1'0
Baptisté	2'3
Universalisté	7'0
Presbyteriani	9'0
Episkopalisté	11'7
Kongregacionalisté	12'5
Unitáři**)	15'0

*) Vyňato z knihy „The Character of Races“ od Ellswortha Huntingtona, prof. Yalské university. Data týkají se amerických poměrů.

**) Svobodné bratrství je česká větev světového nábožen-
ského hnutí, zvaného unitářství. Vytvořilo si však svůj vlastní,
ryze český typ, jak po stránce formální tak i obsahové.

Náboženství za náboženstvími.

Připouštím, že je to těžká věc. Avšak v obchodním světě necouváme před těžkostmi. Úspěch je rozhodný triumf nad těžkostmi. V moderní době s ustavičně se měnícími poměry, je nutno vytýčiti nové metody, pořídit nové stroje a zahájit nová studia, nikoli jen pokud se vztahují k materiálu a výrobkům, ale i po stránce vkusu a potřeb lidu. Naším problémem je kterak si utvořit jasnou představu onoho prvku všech velkých náboženství, jenž dával lidem sílu ducha, odvahu, důvěru, naději, jenž činí lidi silnějšími než jsou všechny rány osudu, které je mohou potkat a uschopňuje je zachovat si vítězný postoj ve všech proměnách života. To je náboženství, jež je za všemi náboženstvími světa. Není výlučným vlastnictvím pouze některého z nich. Otázka nemá znět „co je křesťanství?“, nýbrž „co to je, co v křesťanství a v jiných náboženstvích činí život silným, láskyplným a krásným?“

Také není důležitou otázkou „co je unitarianism?“ Svět nedbá dnes „ismů.“ Tázeme-li se však co je v unitářství výrazem pravého křesťanství, pak nejlepší odpovědí bude, že to je taková forma křesťanství, která usiluje býti zajedno s universální etikou a universálním náboženstvím.

Všechno, co je pravé a pravdivé je božím slovem, bez ohledu kdo to řekl.

Ulrich Zwingli.

G. L. Parker:

Krása života.

Nic není v životě tak krásného jako život sám. Prvou věcí tedy jest, abychom nepustošili jeho krásy.

Nejvíce zdůrazňuje se v naší výchově život úspěšný, šťastný, činný, vyrovnaný, užitečný — a jsou to velmi dobré přívlastky.

Leč nad to nade všechno nutno zdůraznití život krásný.

Řekneme-li krásný, ihned si představujeme umělecké galerie, hudební symfonie, slunná místa, milé tváře.

Leč takto pojmáti krásu znamená odstrčiti ji do kouta.

Neboť krása je vlastností samotného života. Mohu vstoupiti do dveří tak radostně, že zkrášlím celou místnost. Úsměvem proměním to nejtruchlivější místo v galerii krásy.

V půvabném klidu, nedbaje nepokojů moře vášní, mohu tvořiti krásu míru...

Není fysické ošklivosti, kterou by nemohla prozařovati krása.

Není tak veliké tragedie, aby mohla smést krásu s mapy života.

Většina našich ošklivých poskvrn jsou naše vlastní chyby. To, co není naší chybou, nemůže nás potřísniti.

Zčeštil E. M.

Proč

každý člověk v Evropě, včetně dětí, spotřebuje denně průměrně osm sirek?

je u nás tak málo stipendií a studijních podpor vůbec pro nadané studující?

za jediné vystoupení dostane u nás černoška Bakerová 17.000 Kč, tedy tolik, kolik některý dělník vydělá za 3 roky těžké práce?

se ozývají hlasy pro znovuzřízení nevěstinců?

je v Praze 500 prázdných bytů, které nemohou být pronajaty pro vysokou činži?

se ročně zabíjí 40 milionů zvířat pro kožišinu?

tak často čteme teď o sebevraždách studentů?

na sto kojenců umírá v chudých vrstvách 15—20, kdežto v rodinách lépe situovaných nanejvýš 6—8?

ve velkém mrakodrapu Equitable Building v New Yorku je více telefonních aparátů než v celém Bulharsku?

na každého obyvatele ČSR. připadá za 76,- Kč zkonsumovaného kuřiva a pouze za 7,- Kč ovoce?

Ze Svobodného bratrství.

Praha. V neděli 1. dubna obvyklé odpolední shromáždění v Mikulášském chrámě na Staroměstském nám. odpadá, ježto pravoslavná církev má v tuto dobu slavnostní bohoslužby.

Zároveň s tímto číslem jest všem členům SB. zasláno *První organizační memorandum*. Také již bylo započato s rozesíláním legitimací. Kdyby snad některý člen nedopatřením legitimaci neobdržel, nechť se laskavě přihlásí.

Kladno. Naše dlouholetá a obětavá členka s. Mašinová, aby podala kladenské veřejnosti správnou informaci o směrech a cílech SB. a zároveň uvedla nepravé domněnky některých neinformovaných na pravou míru, samostatně sestavila a vydala letáček a rozeslala na mnoho adres. Vítáme každý takový samostatný počin, neboť Svobodné bratrství je naším společným dílem.

Nymburk. Přednášky konají se nyní každý týden. Po přednášce br. Čapka přednášela za týden pí Gammová, a posledně opět br. Žižka. Co nejdříve přikročíme k pevnému zorganizování nymburské Obce SB. podle pražského vzoru.

Brno. Členové a příznivci SB. sešli se v místnosti Blahoslavova domu, aby porokovali o položení určitých základů místní skupině SB. Schůzku řídil br. Maška. Přáním všech přítomných bylo, aby co nejdříve zavítal do Brna br. Čapek a promluvil několik svých přednášek. Mezi návrhy byl několikrát dán na přetřes i ten, aby v Brně byl ustanoven samostatný pracovník SB. I tomuto přání bude v brzkou vyhověno.

Olomouc. Také zde utvořilo několik nadšených bratrů přípravnou skupinu a již se těší na pravidelné schůzky. Při zájezdu do Brna zastaví se br. Čapek též v Olomouci, aby vyhověl dávnému přání tamních příznivců a přátel a vykonal aspoň jednu přednášku.

Mor. Ostrava. Ti, kdož zde slyšeli br. Čapka před šesti a později před dvěma lety, stále vzpomínají a těší se až opět sem zavítá. Skupinka mladých bratrů zatím tiše pracuje dle zasláných pokynů.

Říčany. Ve středu 28. března konala se zde přednáška br. Čapka na téma „Jak čistí povahu z tváře.“ Bližší zprávu přineseme příště.

Okénka do života.

V desátém roce trvání naší samostatnosti, zrozené s tolika slibnými plány do budoucna, dožíváme se toho, že katolická Liga akademická vydává zvláštní propagační leták, ohromnou, černožlutou plachtu, v němž kromě otevřeného listu p. Marmaggimu je celá řada výsměšků pokrokovým snahám. Jak je to možno? Kde jsou ti, kteří Řím soudili a chtěli odsoudit? Je to snad výsledek jejich úsilí? A co na to odpovídají čeští evangelíci, dědicové naší reformace? Snad ne to, co napsal dr. J. L. Hromádka v „Křesťanské revui“, kde nepřestává dost opěvovati milou a krásnou literaturu katolickou a mravně výchovný katolický program?

*

Program propag. letáku, v předchozích řádcích popsaného, je vyznačen těmito perlami: „Zblbnutím celé řady popřevratových myslitelů vznikla u nás abstinence. — Podivnými cestami spojila se abstinence s vegetarianismem, utvořivši tak válečný šik, který se snažil zachrániti poslední zbytky starých vyžílců a udržeti síly zkretenilé mládeži.“ — — Na jiném místě útočí zase proti sociálnímu pojištění vychvalujíc **ž e b r á n í** (!) Není tedy křesťanské, aby nebylo chudých; křesťanské je, aby byli chudí a ostatní aby mohli osvědčovati na nich cnost milosrdenství.

Misionáři. V jisté obci byli katoličtí misionáři. Cyklus jejich přednášek byl zakončen slavnostní přísahou oveček, které přísahaly, že jakmile přijdou domů, spálí všechny pokrokové knihy a časopisy. Přísaha končila větou: „Ježíši Kriste, slyšíš moji přísahu!“ — Naši evangelíci neustávají zdůrazňovat vzornou náboženskou vřelost katolicismu.

Papež odsouzen k smrti ruskými komunisty, protože schválil a hmotně podpořil protibolševické hnutí. Rozsudek byl z Moskvy poslán do Říma v doporučeném dopise a jako historický dokument uložen ve vatikánském archivu.

TÝDENNÍ KALENDÁŘ S.B.

1. dubna **9-15. SHROMÁŽDĚNÍ DĚTÍ A MLÁDEŽE SB.**
(Neděle) ve velkém sále Slovan. ostr. Řídí br. Čapek.

10-30. HLAVNÍ VEŘEJNÉ SHROMÁŽDĚNÍ SB.
ve velkém sále Slovanského ostrova. Čtení z velkých autorů. Hudbu řídí br. Pravoslav Sádlo. Smyčcové kvarteto: 1.) Mozart: Allegro moderato z kvarteta F-dur. 2.) A. Dvořák: Romance z kvarteta Es-dur. 3.) J. Kubelík: Melodie.

PŘEDNÁŠKA. Přednáší dr. N. F. Čapek: O svatém humoru.

15-45. SHROMÁŽDĚNÍ SB. v Mikulášském kostele na Staroměstském nám. **odpadá!**

2. dubna **CVIČENÍ ZPĚVU,** Karlova 8. Řídí p. Esop.
(Pondělí)

3. dubna **19-30. VEŘEJNÉ SHROMÁŽDĚNÍ** v paláci
(Úterý) Radio na Vinohradech, Fochova tř., velký sál.
Společné zpěvy. Zodpovědění dotazů.

PŘEDNÁŠKA dr. N. F. Čapka: O svatém humoru.

6. dubna **20. MLÁDEŽ SB.** v Karlově ul. 8.
(Pátek)

8. dubna **9-15. NEDĚLNÍ ŠKOLA SB.** ve velkém sále
(Neděle) Slovanského ostr. **odpadá!**

10-30 HLAVNÍ VEŘEJNÉ SHROMÁŽDĚNÍ SB.
ve velkém sále Slovanského ostrova **odpadá!**

15-45. Shromáždění SB. v Mikulášském chrámě
na Staroměstském náměstí. Téma kázání dr.
N. F. Čapka: Vítězství nad smrtí.

V neděli 15. dubna pořádá Klub mladých žen dětskou besídku v „Legii malých.“ Začátek o 3. hod. odpo. Na programu pohádka O jelínkovi se světelnými obrazy. Večer tamtéž akademie pro dospělé se zpěvy, recitacemi a výstupy. Začátek o půl osmé.

Náš týdenní kalendář bude začátkem září opět pravidelně vydáván. Zatím budou všechna důležitá místní oznámení uveřejňována v „Cestách a cílech.“